

καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοῖα παρίσταται 2. Παραστέκω/βοηθῶ, assist/help, Ἐμπεδοκλῆς 131.3 εὐχομένῳ νῦν αὐτε παρίστασθαι, Καλλιόπεια.

παροίχεσθαι. Φεύγω/περνῶ, leave/pass, Δημόκριτος 235.8 διὰ ταχέος τε ἢ ἡδονῇ παροίχεται. || **παρωχημένον.** Περσμένο, past/gone, Δημόκριτος 202 ἀνοήμονες τῶν ἀπεόντων ὀρέγονται, τὰ δὲ παρεόντα καὶ παρωχημένων κερδαλεώτερα ἔοντα ἀμαλδύνουσιν.

παρρησίη. Παρρησία/ἐλευθεροστομία, outspokenness/freedom of speech, Δημόκριτος 226 οἰκῆιον ἐλευθερίας παρρησίη, κίνδυνος δὲ ἢ τοῦ καιροῦ διάγνωσις.

πᾶς 1. Ὅλοι/κάθε, all/every, Ξενοφάνης 2.10 ταῦτά κε πάντα λάχοι —οὐκ ἔων ἄξιος ὥσπερ ἐγὼ 10 ἐπεὶ μεμαθήκασιν πάντες 33 πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα Παρμενίδης 1.3 ἢ κατὰ πάντ' ἄστη φέρει εἰδότα φῶτα 8.33 [μὴ] ἔον δ' ἂν παντὸς ἐδεῖτο 8.38 τῷ πάντ' ὄνομ(α) ἔσται, ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῇ 10.1 εἴση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τὰ τ' ἐν αἰθέρι πάντα σήματα 16.4 τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστιν ὅπερ φρονέει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντὶ Μέλισσος 8(3) καὶ ἄλλο ὅ τι ἰσχυρὸν δοκεῖ εἶναι πᾶν Ἐμπεδοκλῆς 2.6 τὸ δ' ὅλον <πᾶς> εὐχεται εὐρεῖν 22.1 ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν πάντα μέρεσσιν 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνὴ θεοῖο 35.5 ἐν τῇ δὴ τάδε πάντα συνέρχεται ἐν μόνον εἶναι, οὐκ ἄφαρ, ἀλλὰ θελημὰ συνιστάμεν' ἄλλοθεν ἄλλα 110.3 ταῦτά τέ σοι μάλα πάντα δι' αἰῶνος παρέσσονται 111.2 φάρμακα δ' ὅσσα γεγάσι κακῶν καὶ γήραος ἄλκαρ πεύση, ἐπεὶ μούνῳ σοὶ ἐγὼ κρᾶνέω τάδε πάντα 129.4-5 ὁππότε γὰρ πάσῃσιν ὀρέξαιτο πράπιδεσσιν, ῥεῖ' ὅ γε τῶν ὄντων πάντων λεύσσεσκεν ἕκαστον Ἴππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐστὶν ... ὅσα οὖν καθύπερθεν τῆς θαλάσσης ἐστί, πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐστὶν Φιλόλαος 2.1-4-5 ἀνάγκα τὰ ἔοντα εἶμεν πάντα ἢ περαίνοντα ἢ ἄπειρα ἢ περαίνοντά τε καὶ ἄπειρα ... φαίνεται οὕτ' ἐκ περαινόντων πάντων ἔοντα οὕτ' ἐξ ἀπείρων πάντων 4 καὶ πάντα γὰρ μὲν τὰ γινγνωσκόμενα ἀριθμὸν ἔχοντι

11.8-9-19-20 γνωμικά γὰρ ἅ φύσις ἅ τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡγεμονικά καὶ διδασκαλικά τῷ ἀπορουμένῳ παντὸς καὶ ἀγνοουμένῳ παντὶ ... ἐν τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις καὶ λόγοις πασι παντᾶ καὶ κατὰ τὰς δημιουργίας τὰς τεχνικάς πάσας καὶ κατὰ τὴν μουσικὴν Ἀναξαγόρας 1.1-2-4 ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ... καὶ παντῶν ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲν ἐνδηλον ἦν ὑπὸ σμικρότητος· πάντα γὰρ ἄῃρ τε καὶ αἰθήρ κατεῖχεν, ἀμφοτέρω ἀπειρα ἐόντα 4.2-3-13-15-21 χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πολλά τε καὶ παντοῖα ἐν πασι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα παντῶν χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡδονὰς ... πρὶν δὲ ἀποκριθῆναι ταῦτα παντῶν ὁμοῦ ἐόντων οὐδὲ χροιὴ ἐνδηλος ἦν οὐδεμία· ἀπεκώλυε γὰρ ἡ σύμμιξις παντῶν χρημάτων ... ἐν τῷ σύμπαντι χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι πάντα χρήματα 12.9-10-27 ἔστι γὰρ λεπτότατόν τε παντῶν χρημάτων καὶ καθαρώτατον, καὶ γνώμην γε περὶ παντὸς πασαν ἴσχει καὶ ἰσχύει μέγιστον ... νοῦς δὲ πᾶς ὁμοίος ἔστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων 13 καὶ ἐπεὶ ἤρξατο ὁ νοῦς κινεῖν, ἀπὸ τοῦ κινουμένου παντὸς ἀπεκρίνετο Διογένης 1 λόγου παντὸς ἀρχόμενον 2.1-12 ἔμοι δὲ δοκεῖ τὸ μὲν ξύμπαν εἰπεῖν πάντα τὰ ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιοῦσθαι καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι ... ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἑτεροιούμενα ἄλλοτε ἄλλοῖα γίνεται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ἀναχωρεῖ 5.2-11 καί μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ ἄῃρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου καὶ πάντα κυβερνᾶσθαι καὶ παντῶν κρατεῖν ... καὶ παντῶν τῶν ζώων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἐστίν Δημόκριτος 98 ἐνὸς φιλή ξυνετοῦ κρέσσων ἀξυνέτων παντῶν 124 ἄνθρωποι εἰς ἔσται καὶ ἄνθρωπος παντες 165 λέγω τάδε περὶ τῶν ξυμπάντων. - ἄνθρωπός ἐστιν ὁ παντες ἴδμεν 191.15 καὶ τῇ μνήμῃ πασαν ὥραν προσεδρεύων 207 ἡδονὴν οὐ πασαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ αἰρεῖσθαι χρεὼν 235.3 ὅσοι ἀπὸ γαστροῦ τὰς ἡδονὰς ποιέονται ... τοῖσι πασιν αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται 237 φιλονικίᾳ πασα ἀνόητος 247 ἀνδρὶ σοφῷ πασα γῆ βατὴ 258 κτείνειν χρὴ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παντὸς 259.4 ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει 264.3 μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδεῖσθαι ἐωντοῦ ... εἰ μέλλει μηδεὶς εἰδήσειν ἢ οἱ παντες ἄνθρωποι 293 οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιασι μὲν ὥς τὰ τῆς τύχης κοινὰ

π ᾱ σ ι ν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς Ἀνάξαρχος 1 πολυμαθίη ...
 βλάπτει δὲ τὸν ῥηϊδίως φωνεῦντα π ᾱ ν ἔπος κῆν παντὶ δήμῳ. ||
 πάντα. Ξενοφάνης 11.1 π ᾱ ν τ α θεοῖς ἀνέθηκαν Ὅμηρος θ' Ἡσίο-
 δός τε, ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνείδεα καὶ ψόγος ἐστὶν 25 ἀλλ'
 ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ π ᾱ ν τ α κραδαίνει 27 ἐκ γαίης γὰρ
 π ᾱ ν τ α καὶ εἰς γῆν π ᾱ ν τ α τελευτᾷ 34.2-4 ἄσσα λέγω περὶ π ᾱ ν-
 τ ω ν ... δόκος δ' ἐπὶ π ᾱ σ ι τέτυκται Ἡράκλειτος 1.4 γινομένων
 γὰρ π ᾱ ν τ ω ν κατὰ τὸν λόγον τόνδε 7 εἰ π ᾱ ν τ α καπνὸς γέ-
 νοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν 10 ἐκ π ᾱ ν τ ω ν ἓν καὶ ἐξ ἑνὸς π ᾱ ν τ α
 41 ἓν τὸ σοφόν, ἐπίστασθαι γνώμην, ὅτῃ ἐκυβέρνησε π ᾱ ν τ α διὰ
 π ᾱ ν τ ω ν 50 οὐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ τοῦ λόγου ἀκούσαντας ὁμολογεῖν
 σοφόν ἐστὶν ἓν π ᾱ ν τ α εἶναι 53 Πόλεμος π ᾱ ν τ ω ν μὲν πατήρ
 ἐστι, π ᾱ ν τ ω ν δὲ βασιλεὺς 66 π ᾱ ν τ α γὰρ ... τὸ πῦρ ἐπελ-
 θὸν κρινεῖ καὶ καταλήφεται 80 εἰδέναι δὲ χρὴ τὸν πόλεμον
 ἐόντα ξυνόν, καὶ δίκην ἔριν, καὶ γινόμενα π ᾱ ν τ α κατ' ἔριν καὶ
 χρεῶν 100 ὥρας αἶ π ᾱ ν τ α φέρουσι 102 τῷ μὲν θεῷ καλὰ π ᾱ ν-
 τ α καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἃ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν
 ἃ δὲ δίκαια 108 ὁκόσων λόγους ἤκουσα, οὐδεὶς ἀφικνεῖται ἐς τοῦτο,
 ὥστε γινώσκειν ὅτι σοφόν ἐστὶ π ᾱ ν τ ω ν κεχωρισμένον 114 ξὺν
 νόῳ λέγοντας ἰσχυρίζεσθαι χρὴ τῷ ξυνῷ π ᾱ ν τ ω ν, ὅκωσπερ
 νόμῳ πόλις, καὶ πολὺ ἰσχυροτέρως Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα
 χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς π ᾱ ν τ α περῶντα 9.1 αὐτὰρ ἐπει-
 δὴ π ᾱ ν τ α φάος καὶ νύξ ὀνόμασται 12.3-4 ἐν δὲ μέσῳ τούτων
 δαίμων ἢ π ᾱ ν τ α κυβερνᾷ· π ᾱ ν τ α γὰρ <ἦ> στυγεροῖο τόκου καὶ
 μίξιος ἄρχει Ἐμπεδοκλῆς 6.1 τέσσαρα γὰρ π ᾱ ν τ ω ν ῥιζώματα
 πρῶτον ἄκουε 17.4-27 τὴν μὲν γὰρ π ᾱ ν τ ω ν σύνοδος τίκτει τ' ὀλέ-
 κει τε, ἢ δὲ πάλιν διαφνομένων θρεφθεῖσα διέπτει ... ταῦτα
 γὰρ ἰσά τε π ᾱ ν τ α καὶ ἥλικα γένναν ἔασι 21.5-7-9 ὄμβρον δ' ἐν
 π ᾱ σ ι δνοφόντά τε ῥιγαλέον τε ... ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ
 ἄνδιχα π ᾱ ν τ α πέλονται, σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότῃ καὶ ἀλλήλοισι
 ποθεῖται. ἐκ τούτων γὰρ π ᾱ ν θ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι καὶ ἔσται
 23.5 ἐκ τῶν εἶδεα π ᾱ σ ι ν ἀλίγκια πορσύνουσι 89 γνούς, ὅτι
 π ᾱ ν τ ω ν εἰσὶν ἀπορροαί, ὅσς' ἐγένοντο 100.1 π ᾱ σ ι λίφαιμοι
 σαρκῶν σύριγγες πύματον κατὰ σῶμα τέτανται 102 ὥδε μὲν οὖν
 πνοιῆς τε λελόγγασιν π ᾱ ν τ α καὶ ὁσμῶν 107.1 ἐκ τούτων <γὰρ>
 π ᾱ ν τ α πεπήγασιν ἁρμοσθέντα καὶ τούτοις φρονέουσι καὶ ἡδοντ'

ἡδ' ἀνιῶνται 110.10 π ἅ ν τ α γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἴσαν 130.1 ἦσαν δὲ κτίλα π ἅ ν τ α καὶ ἀνθρώποισι προσηνῇ, θῆ-
 ρές τ' οἰωνοί τε 135.1 ἀλλὰ τὸ μὲν π ἅ ν τ ω ν νόμιμον διὰ τ' εὖρυ-
 μέδοντος αἰθέρος ἠνεκέως τέταται διὰ τ' ἀπλέτου αὐγῆς Φιλόλαος 1
 ἅ φύσις δ' ἐν τῷ κόσμῳ ἀρμόχθη ἐξ ἀπείρων τε καὶ περαινόντων,
 καὶ ὅλος <ὁ> κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ π ἅ ν τ α 3 ἀρχὰν γὰρ οὐδὲ
 τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται π ἅ ν τ ω ν ἀπείρων ἐόντων 8 οὐ γὰρ ἐν ...
 ἀρχὰ π ἅ ν τ ω ν; 11.5 δύναμις καὶ τᾶς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτας
 π ἅ ν τ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῇ Ἀναξαγόρας 5 π ἅ ν τ α
 οὐδὲν ἐλάσσω ἐστὶν οὐδὲ πλείω (οὐ γὰρ ἀνυστὸν π ἅ ν τ ω ν πλείω
 εἶναι), ἀλλὰ π ἅ ν τ α ἴσα ἀεὶ 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ
 τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν παντὶ
 π ἅ ν τ α· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ π ἅ ν τ α παντὸς μοῖραν
 μετέχει... καὶ νῦν π ἅ ν τ α ὁμοῦ. ἐν π ᾶ σ ι δὲ πολλὰ ἔνεστι 12.12-
 16-18 καὶ ὅσα γε ψυχὴν ἔχει καὶ τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάσσω, π ἅ ν-
 τ ω ν νοῦς κρατεῖ ... καὶ τὰ συμμυσγόμενά τε καὶ ἀποκρινόμενα
 καὶ διακρινόμενα π ἅ ν τ α ἔγνω νοῦς. καὶ ὅποια ἔμελλεν ἔσεσθαι
 καὶ ὅποια ἦν, ἅσσα νῦν μὴ ἔστι, καὶ ὅσα νῦν ἐστι καὶ ὅποια ἔσται,
 π ἅ ν τ α διεκόσμησε νοῦς 14 ὁ δὲ νοῦς, ὃς ἀεὶ ἐστι, τὸ κάρτα καὶ
 νῦν ἐστὶν ἵνα καὶ τὰ ἄλλα π ἅ ν τ α, ἐν τῷ πολλῷ περιέχοντι καὶ
 ἐν τοῖς προσκριθεῖσι καὶ ἐν τοῖς ἀποκεκριμένοις Διογένης 3.2 οὐ
 γὰρ ἂν ... οἶόν τε ἦν οὕτω δεδάσθαι ἄνευ νοήσιος, ὥστε π ἅ ν τ ω ν
 μέτρα ἔχειν 5.3-4-22-24 καὶ μοι δοκεῖ τὸ τὴν νόησιν ἔχον εἶναι ὁ
 ἀῆρ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ τούτου πάντας καὶ
 κυβερνᾶσθαι καὶ π ἅ ν τ ω ν κρατεῖν· αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς
 δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφίχθαι καὶ π ἅ ν τ α διατιθέναι καὶ ἐν πα-
 ντὶ ἐνεῖναι ... ὅμως δὲ π ἅ ν τ α τῷ αὐτῷ καὶ ζῇ καὶ ὄρᾳ καὶ
 ἀκούει, καὶ τὴν ἄλλην νόησιν ἔχει ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ π ἅ ν τ α Λεύκιπ-
 πος 2 οὐδὲν χοῆμα μάτην γίνεται, ἀλλὰ π ἅ ν τ α ἐκ λόγου τε καὶ
 ὑπ' ἀνάγκης Δημόκριτος 30 π ἅ ν τ α, <εἶπαν>, Ζεὺς μυθέεται (?)
 καὶ π ἅ ν θ' οὗτος οἶδε καὶ διδοῖ καὶ ἀφαιρέεται καὶ βασιλεὺς οὗτος
 τῶν π ἅ ν τ ω ν 78 χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης
 δὲ π ἅ ν τ ω ν κάκιον 86 πλεονεξίῃ τὸ π ἅ ν τ α λέγειν, μηδὲν
 δὲ ἐθέλειν ἀκούειν 106 ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὖρεῖν εὐπορον, ἐν δὲ
 δυστυχίῃ π ἅ ν τ ω ν ἀπορώτατον 169 μὴ π ἅ ν τ α ἐπίστασθαι
 προθυμέο, μὴ π ἅ ν τ ω ν ἀμαθὲς γένῃ 178 π ἅ ν τ ω ν κάκιστον

ἡ εὐπετεία παιδεῦσαι τὴν νεότητα 216 σοφία ἄθραμβος ἀξία π ἄ ν-
 τ ω ν 252.5-7 πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι, καὶ
 ἐν τούτῳ π ἄ ν τ α ἔνι, καὶ τούτου σωζομένου π ἄ ν τ α σώζεται καὶ
 τούτου διαφθειρομένου τὰ π ἄ ν τ α διαφθείρεται 278.4-8 δῆλον
 δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοισιν· π ἄ ν τ α γὰρ ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύ-
 σιν ἐπωφελείης γε οὐδεμιάς εἵνεκα... ἡ μὲν φύσις τοιαύτη π ἄ ν-
 τ ω ν ἐστὶν ὅσσα ψυχὴν ἔχει 296 γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πῆρωσις·
 π ἄ ν τ' ἔχει καὶ π ᾶ σ ι ν ἐνδεῖ Μητρόδωρος 2 π ἄ ν τ α ἐστίν,
 ὃ ἂν τις νοήσαι. || (τὰ) πάντα. Ἡράκλειτος 64 τὰ δὲ π ἄ ν τ α
 οἰακίζει Κεραυνὸς 90 πυρός τε ἀνταμοιβή τὰ π ἄ ν τ α καὶ πῦρ
 ἀπάντων ὅκωσπερ χροῦσος χρήματα καὶ χρημάτων χροῦσός. || πᾶν.
 Παρμενίδης 1.32 τὰ δοκοῦντα χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ π α ν τ ὸ ς
 πάντα περῶντα 9.3 π ᾶ ν πλέον ἐστὶν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτός
 ἀφάντου ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρῳ μέτα μηδὲν Ἐμπεδοκλῆς
 35.10 οὐ γὰρ ἀμεμφέως τῶν π ᾶ ν ἐξέστηκεν ἐπ' ἔσχατα τέρατα
 κύκλου, ἀλλὰ τὰ μὲν τ' ἐνέμιμνε μελέων τὰ δέ τ' ἐξεβεβήκει Ἀναξα-
 γόρας 6 καὶ ὅτε δὲ ἴσαι μοῖραί εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμι-
 κροῦ πλῆθος, καὶ οὕτως ἂν εἴη ἐν π α ν τ ῖ πάντα· οὐδὲ χωρὶς
 ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα π α ν τ ὸ ς μοῖραν μετέχει 11 ἐν π α ν τ ῖ
 π α ν τ ὸ ς μοῖρα ἔνεστι πλὴν νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἐνι
 12.1-5-10 τὰ μὲν ἄλλα π α ν τ ὸ ς μοῖραν μετέχει, νοῦς δὲ ἐστὶν
 ἄπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος
 αὐτὸς ἐπ' ἐωυτοῦ ἐστὶν ... ἐν π α ν τ ῖ γὰρ π α ν τ ὸ ς μοῖρα
 ἔνεστιν ... καὶ γνώμην γε περὶ π α ν τ ὸ ς πᾶσαν ἴσχει καὶ ἰσχύει
 μέγιστον Διογένης 5.4-5 αὐτὸ γὰρ μοι τοῦτο θεὸς δοκεῖ εἶναι καὶ
 ἐπὶ π ᾶ ν ἀφίχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν π α ν τ ῖ ἐνεῖναι Δη-
 μόκριτος 102 καλὸν ἐν π α ν τ ῖ τὸ ἴσον 258 κτείνειν χρὴ τὰ πη-
 μαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ π α ν τ ὸ ς· καὶ ταῦτα ὁ ποιῶν
 εὐθυμίας (?) καὶ δίκης καὶ θάρσεος καὶ κτήσεως (?) ἐν π α ν τ ῖ
 κόσμῳ μέζω μοῖραν μεθέξει. || (τὸ) πᾶν· Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ
 τι τ ο ῦ π α ν τ ὸ ς κενεὸν πέλει οὐδὲ περισσὸν 14 τ ο ῦ π α ν τ ὸ ς
 δ' οὐδὲν κενεόν· πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; 17.32 τοῦτο δ' ἐπαυξή-
 σειε τὸ π ᾶ ν τί κε; 26.7 εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ π ᾶ ν ὑπένερθε
 γένηται 39.3 ὀλίγον τ ο ῦ π α ν τ ὸ ς ἰδόντων Δημόκριτος 167 δῖνον
 ἀπὸ τ ο ῦ π α ν τ ὸ ς ἀποκριθῆναι παντοίων ἰδεῶν 2 (συνών. ἅπας,
 ὅλος). Ὀλόκληρος/ὅλος, whole/all, Ξενοφάνης 6.3 τοῦ κλέος Ἐλ-

λάδα π ᾱ σ α ν ἐφίξεται Παρμενίδης 8.5-22-24-25-48-60 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ π ᾱ ν, ἔν, συνεχές ... οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ὁμοῖον ... οὐδέ τι χειρότερον, π ᾱ ν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος. τῷ ξυνεχές π ᾱ ν ἐστιν ... ἐπεὶ π ᾱ ν ἐστιν ἄσυχον ... τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον εἰκότα π ᾱ ν τ α φατίζω Μέλισσος 2.8 ὅ τι μὴ π ᾱ ν ἔστι 7(1)-(2)-(4) οὕτως οὖν αἰδιόν ἐστι καὶ ἄπειρον καὶ ἔν καὶ ὅμοιον π ᾱ ν ... ὀλεῖται π ᾱ ν ἐν τῷ π α ν τ ῖ χρόνῳ ... οὐδὲ ἀλγεῖ· οὐ γὰρ ἂν π ᾱ ν εἴη ἀλγέον Ἐμπεδοκλῆς 3.9 ἀλλ' ἄγ' ἄθρει π ᾱ σ η παλάμη Ἀναξαγόρας 13 καὶ ὅσον ἐκίνησεν ὁ νοῦς, π ᾱ ν τοῦτο διεκρίθη Διογένης 6.18 αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι (sc. φλέβες) σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ π α ν τ ὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν Δημόκριτος 159 εἰ τοῦ σώματος αὐτῇ δίκην λαχόντος, παρὰ π ᾱ ν τ α τὸν βίον ὣν ὠδύνηται (καὶ) κακῶς πέπονθεν, αὐτὸς γένοιτο τοῦ ἐγκλήματος δι(καστής), ἡδέως ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς. || διὰ πασῶν. Φιλόλαος 6.21 ἃ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, τὸ δὲ δι' ὀξειῶν ἡμιόλιον, τὸ διὰ π α σ ᾱ ν δὲ διπλόον.

πάσχειν (ἀντίθ. πράσσειν) **1.** Παθαίνω/ὕφισταμαι, suffer/be affected, Μέλισσος 7(2) εἰ γὰρ τι τούτων π ᾱ σ χ ο ι, οὐκ ἂν ἔτι ἐν εἴη Δημόκριτος 278.7 ὑπερδέδοικε, μέχρι σμικρὰ ἦ, καὶ ἦν τι π ᾱ θ η, ἀνιᾶται **2.** Πάσχω/ὕποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.10-21 ἐννοούμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ... ἐνθυμεύμενον ᾱ π ᾱ σ χ ο υ σ ι ν. || **πάσχειν εὖ** (ἀντίθ. πάσχειν κακῶς). Εὐεργετοῦμαι, be benefitted, Δημόκριτος 248 ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετεῖν βίον ἀνθρώπων· δύναται δέ, ὅταν αὐτοὶ βούλωνται π ᾱ σ χ ε ι ν ε ὖ. || **πάσχειν κακῶς** (ἀντίθ. πάσχειν εὖ) **1.** Κακοπαθαίνω, suffer hardship, Δημόκριτος 159 ὣν ὠδύνηται (καὶ) κ α κ ὤ ς π έ π ο ν θ ε ν **2.** Τιμωροῦμαι, be punished, Δημόκριτος 253 κίνδυνος κ α κ ὤ ς ἀκούειν καὶ δὴ καὶ π α θ ε ῖ ν τι 265 τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κ α κ ὤ ς ἀκούειν καὶ π ᾱ σ χ ε ι ν. Πρβλ. κακῶς ἀκούειν.

πατήρ (συνών. γενέτωρ). Πατέρας, father, Ἐμπεδοκλῆς 137.1-5 μορφήν δ' ἀλλάξαντα π α τ ῆ ρ φίλον υἱὸν αἰείρας σφάζει ἐπευχόμενος μέγα ρήπιος ... ὥς δ' αὕτως π α τ έ ρ' υἱὸς ἐλὼν καὶ μητέρα παῖδες θυμὸν ἀπορραΐσαντε φίλας κατὰ σάρκας ἔδουσιν Δημόκριτος 208 π α τ ρ ὸς σωφροσύνη μέγιστον τέκνοις παράγγελλμα.